Lieta Nr.131037315

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīga 2016.gada 19.augustā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnese S.Groza
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar sabiedrība ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2015.gada 12.novembra lēmumu Nr./numurs/.

Aprakstošā daļa

A r 2015.gada 14.maijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr./numurs/un ar 2015.gada 9.jūlija lēmumu Nr./numurs/sabiedrība ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ (turpmāk – SIA /Nosaukums A/) saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.^{8} panta septītajā daļā paredzētu pārkāpumu, uzliekot naudas sodu 350 EUR apmērā.

Minēto lēmumu SIA /Nosaukums A/ (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzēja) pārsūdzēja un ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores (turpmāk arī – Iestādes) 2015.gada 12.novembra lēmumu Nr./numurs/(turpmāk arī – Lēmums) tas atstāts negrozīts.

Iestādes lēmumā norādīts, ka ar 2015.gada 9.jūlija lēmumu Sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.^{8} panta septītajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu, uzliekot naudas sodu 350 EUR apmērā.

No lietas materiāliem izriet, ka policijas darbinieki 2014.gada 29.novembrī, veicot dienesta pienākumus, /adrese/ pamanīja taksometru /pers. A/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis), kas bija novietots stāvēšanai un, veicot pārbaudi, noskaidrots, ka taksometra vadītājs ir /pers. B/. Pārbaudes ietvaros tika veikta Transportlīdzekļa aprīkojuma pārbaude ar nolūku veikt Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr.468 „Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" (turpmāk arī – Ministru kabineta noteikumi Nr.468) ievērošanas kontroli.

Pārbaudes laikā /pers. B/ policijas darbiniekiem nevarēja uzrādīt rakstveida formā noslēgtu darba līgumu ar SIA /Nosaukums A/, kurai izsniegta Rīgas domes speciālā atļauja (licence) Nr./numurs/ (turpmāk – Licence) pasažieru pārvadāšanai ar minēto Transportlīdzekli (taksometru) Rīgas administratīvajā teritorijā. Taksometra vadītājs /pers. B/ paskaidroja, ka darba līgums viņam nav jāvadā līdzi.

Rīgas domes 2004.gada 11.maija saistošo noteikumu Nr.62 „Pasažieru pārvadājumu ar vieglajiem taksometriem licencēšanas noteikumi" 1.8. punkta 1.8.3. apakšpunktā noteikts, ka pārvadātājam, kurš saņēmis licenci pasažieru pārvadāšanai ar vieglajiem taksometriem, jānodrošina darba līgumisko attiecību noformēšana ar taksometru vadītājiem Darba likumā noteiktajā kārtībā par taksometru vadīšanu, izņemot gadījumu, kad taksometra vadītājs ir individuālais komersants, kas saņēmis licenci.

Ministru kabineta noteikumu Nr.468 28.7.2.apakšpunktā noteikts, ka vadītāja pienākums ir pēc attiecīgi pilnvarotas kontroles iestādes amatpersonas pirmā pieprasījuma uzrādīt vadītāja darba līgumu, kas noslēgts ar pārvadātāju, vai noteiktā kārtībā apliecinātu darba līguma izrakstu, izņemot gadījumu, ja vadītājs vienlaikus ir arī pārvadātājs, kas saņēmis speciālo atļauju (licenci), ko izsniegusi attiecīgā pašvaldība.

Darba likuma 40.panta pirmā daļa noteic, ka darba līgums slēdzams rakstveidā pirms darba uzsākšanas.

2015.gada 15.aprīlī, veicot pārbaudi Valsts ieņēmumu dienesta Datu noliktavas sistēmā, konstatēts, ka SIA /Nosaukums A/ par /pers. B/ nav sniegusi ziņas kā par darba ņēmēju.

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 13.panta otrā daļa noteic, ka katru darba ņēmēju, kurš ieguvis, mainījis vai zaudējis šā likuma 1.panta 2.punktā noteikto darba ņēmēja statusu, darba devējs reģistrē Valsts ieņēmumu dienestā pēc darba devēja reģistrācijas vietas.

Ministru kabineta 2010.gada 7.septembra noteikumu Nr.827 „Noteikumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veicēju reģistrāciju un ziņojumiem par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām un iedzīvotāju ienākuma nodokli" (turpmāk arī – Ministru kabineta noteikumi Nr.827) 8.1.apakšpunktā noteikts, ka darba devējs katru darba ņēmēju reģistrē Valsts ieņēmumu dienestā, iesniedzot ziņas par darba ņēmējiem šādos termiņos: par personām, kuras uzsāk darbu, – ne vēlāk kā vienu dienu, pirms persona uzsāk darbu, ja ziņas tiek sniegtas papīra formā, vai ne vēlāk kā vienu stundu, pirms persona uzsāk darbu, ja ziņas tiek sniegtas elektroniski elektroniskajā deklarēšanas sistēmā.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka nodokļu maksātāja vispārīgais pienākums ir iesniegt nodokļu administrācijai šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās nodokļu un informatīvās deklarācijas rakstiskā vai elektroniskā veidā nodokļu normatīvajos aktos noteiktajos termiņos.

Ņemot vērā iepriekšminēto, konstatēts, ka Valsts ieņēmumu dienestā nav savlaicīgi sniegtas ziņas par /pers. B/ nodarbināšanu SIA /Nosaukums A/.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un pieņemot lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības, tika konstatēts, ka komercsabiedrība savlaicīgi nesniedzot ziņas Valsts ieņēmumu dienestā par /pers. B/ nodarbināšanu SIA /Nosaukums A/, ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeks 159.^{8} panta septītajā daļā.

Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka komercsabiedrības rīcībā nav informācijas par /pers. B/ un ar minēto personu nekad nav bijušas darba tiesiskās attiecības, tādējādi komercsabiedrībai nav bijis pienākums sniegt Valsts ieņēmumu dienestā informatīvo deklarāciju par /pers. B/. Vienlaikus Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka tās rīcībā nav informācijas, kāpēc 2014.gada 29.novembrī Transportlīdzeklī, kas tika nodots komercsabiedrības darbinieka /pers. D/ rīcībā darba pienākumu veikšanai, atradās /pers. B/, kurš nepamatoti uzdevās par minētā taksometra vadītāju. No /pers. D/ paskaidrojumu iegūt nebija iespējams, jo darba attiecības ar viņu tika pārtrauktas 2015.gada 13.jūlijā.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 2.pantu policijas amatpersonas ir valsts amatpersonas. Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Likums "Par policiju" un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodedss deleģē policijas amatpersonām tiesības fiksēt administratīvos pārkāpumus un sastādīt administratīvos protokolus.

Ņemot vērā Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 26.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-45/2009 paustās atziņas, augstāka ticamības pakāpe ir tām ziņām, kuras sniedz policijas amatpersonas.

Administratīvā pārkāpuma protokolā un policijas darbinieka dienesta ziņojumā norādīts, ka 2014.gada 29.novembrī plkst.13.31 /adrese/Transportlīdzekļa (taksometra) vadītājs /pers. B/ ar transportlīdzekli, kas reģistrēts Sūdzības iesniedzējai, sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus un nevar uzrādīt darba līgumu, savukārt Sūdzības iesniedzēja par /pers. B/ nav iesniegusi Valsts ieņēmumu dienestā informatīvo

deklarāciju, proti, ziņas par darba ņēmējiem Ministru kabineta noteikumu Nr.827 8.1.apakšpunktā noteiktajā kārtībā.

Šiem pierādījumiem ir piešķirama augstāka ticamība.

Ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka /pers. B/ ar Transportlīdzekli, kas reģistrēts Sūdzības iesniedzējai, sniedza pasažieru pārvadājumu pakalpojumus bez noslēgta darba līguma.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.^{8} panta septītajā daļā un pamatoti saukta pie atbildības, uzliekot naudas sodu 350 EUR apmērā.

Lietā ir vērtētu soda noteikšanas kritēriju atbilstoši administratīvā soda mērķim. Lietā nav konstatēti atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Izvērtējot šos apstākļus, Sūdzības iesniedzēju raksturojošās ziņas un to, ka Sūdzības isniedzēja arī pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas pārkāpuma sekas nav novērsusi, proti, ziņas par /pers. B/ nodarbināšanu nav iesniegtas, tad, lai novērstu jaunu pārkāpumu izdarīšanu, administratīvā soda uzlikšana ir samērīga un atbilstoša izdarītajam pārkāpumam. Soda nepiemērošana varētu radīt nepamatotu nodokļu maksātāja paļāvību, ka prettiesiskā rīcība paliks bez sekām.

Par minēto lēmumu SIA /Nosaukums A/ iesniegusi sūdzību tiesā un lūdz to atcelt.

Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.^{8} panta septītajai daļai sods ir paredzēts par informatīvās deklarācijas par darba ņēmējiem, kura tiek iesniegta par personām, kuras uzsāk darbu, neiesniegšanu nodokļu normatīvajos aktos noteiktajā termiņā. Proti, persona faktiski veic darbu darba devēja uzdevumā, pakļaujoties darba devēja iekšējiem kārtības noteikumiem, kā arī ir vienojušies par darba samaksu. No faktiskajiem apstākļiem neizriet, ka starp SIA /Nosaukums A/ un /pers. B/ pastāvētu darba tiesiskās attiecības, par kurām būtu rakstveidā jāslēdz darba līgums. Lietā nav pierādīts fakts, ka tika sniegti pasažieru pārvadājumu pakalpojumi.

Tāpat Iestāde nepamatoti atsaucas uz Augstākās tiesas atziņu, ka augstāka ticamības pakāpe ir ziņām, kuras sniedz policijas amatpersona. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss ir paredzējis iestādei pienākumu pierādīt pārkāpumu, kas dotajā lietā nav pierādīts.

Labums, ko sabiedrība iegūs ar ierobežojumiem, kas izriet no minētā naudas soda piemērošanas nav lielāks nekā Sūdzības iesniedzējas tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Sūdzības iesniedzēja nav veikusi pārkāpumu un pie administratīvās atbildības ir saukta nepamatoti.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt Lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Tiesā saņemti Iestādes rakstveida paskaidrojumi, kuros uzturēti Lēmumā norādītie argumenti.

Iestādes rakstveida paskaidrojumi nosūtīti Sūdzības iesniedzējai.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti/pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols Nr./numurs/, dienesta ziņojumi, izdrukas par nodokļu maksātāja darba ņēmējiem/darbiniekiem aprēķinātie darba ienākumi (taksācijas gads 2014, 2015), Valsts ieņēmumu dienesta izdruka par pārskata periodā pieņemtiem un atlaisties darba ņēmējiem/darbiniekiem (taksācijas gads 2014, 2015), informācija par fiziskas personas darba vietām, apskates protokols ar pievienotiem fotoattēliem, elektroniski saņemta informācija par taksometru licences kartītēm, darba ņēmēja darba vēsture (kopijas), reģistru izdrukas, informatīvi materiāli (paziņojumi).

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus, secina, ka sūdzība ir noraidāma.

A r 2015.gada 9.jūlija lēmumu Nr./numurs/SIA /Nosaukums A/ saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.^{8} panta septītajā daļā paredzētu pārkāpumu, uzliekot naudas sodu 350 EUR apmērā.

Ar Iestādes 2015.gada 12.novembra lēmumu šis lēmums atstāts negrozīts.

Iestādes lēmumā konstatēts, ka Sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 3.punkta un likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 13.panta otrās daļas prasības un ir pārkāpusi Ministru kabineta noteikumu Nr.827 8.1.apakšpunkta prasības, kas noteic, ka darba devējs katru darba ņēmēju reģistrē Valsts ieņēmumu dienestā, iesniedzot ziņas par darba ņēmējiem, tostarp par personām, kuras uzsāk darbu, – ne vēlāk kā vienu dienu, pirms persona uzsāk darbu, ja ziņas tiek sniegtas papīra formā, vai ne vēlāk kā vienu stundu, pirms persona uzsāk darbu, ja ziņas tiek sniegtas elektroniski elektroniskajā deklarēšanas sistēmā.

Lietā konstatēts, ka apskatāmā notikuma vietā un laikā, policijas darbinieki, veicot pārbaudi par Ministru kabineta noteikumu Nr.468 ievērošanu, pārbaudīja Transportlīdzekli (taksometru), kura vadītājs bija /pers. B/. Pārbaudes laikā /pers. B/ policijas darbiniekiem nevarēja uzrādīt rakstveidā noslēgtu darba līgumu ar SIA /Nosaukums A/.

Ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka, veicot pārbaudi Valsts ieņēmumu dienesta Datu noliktavas sistēmā, konstatēts, ka SIA /Nosaukums A/ nav sniegusi ziņas Valsts ieņēmumu dienestam par /pers. B/ kā darba ņēmēju ne attiecībā uz lietā apskatāmo notikumu, ne arī pēc lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības pieņemšanas.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{1\ 3}$ panta trešajai daļai tiesa pievienojas Lēmumā norādītajiem apstākļiem par administratīvā pārkāpuma konstatēšanu.

Iestāde, pieņemot lēmumu, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un lēmumā norādījusi pārkāpuma faktiskos apstākļus un argumentus (motivāciju), kas to pamato. Iestāde ir izvērtējusi lietas materiālus atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244.panta prasībām. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami un tie pierāda Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.^{8} panta septītajā daļā paredzētā pārkāpuma esamību.

Darba likuma 28.panta pirmā daļa noteic, ka darba devējs un darbinieks savstarpējās darba tiesiskās attiecības nodibina ar darba līgumu. Atbilstoši Darba likuma 40.panta pirmajai daļai darba līgums slēdzams rakstveidā pirms darba uzsākšanas, savukārt minētā panta sestā daļa paredz, ka darba devējam ir pienākums gādāt par darba līgumu noslēgšanu rakstveidā un veikt noslēgto darba līgumu uzskaiti. Atbilstoši minēto likuma normu regulējumam darba līgums slēdzams rakstveidā pirms darba uzsākšanas.

Rīgas domes 2004.gada 11.maija saistošo noteikumu Nr.62 „Pasažieru pārvadājumu ar vieglajiem taksometriem licencēšanas noteikumi" 1.8.3.apakšpunktā noteikts, ka pārvadātājam, kurš saņēmis licenci pasažieru pārvadāšanai ar vieglajiem taksometriem, jānodrošina darba līgumisko attiecību noformēšana ar taksometru vadītājiem Darba likumā noteiktajā kārtībā par taksometru vadīšanu, izņemot gadījumu, kad taksometra vadītājs ir individuālais komersants, kas saņēmis licenci.

Minēto noteikumu 5.1.apakšpunktā noteikts, ka par licences un licences kartītes izmantošanu ir atbildīgs pārvadātājs, kuram izsniegta licence un licences kartīte. Licenci un licences kartīti nedrīkst nodot lietošanā, pārdot, dāvināt, iznomāt vai citādā veidā atsavināt par labu citam pārvadātājam vai citai fiziskai vai juridiskai personai, kā arī jebkādā veidā nodot citai personai ar licenci iegūtās saistības.

Ministru kabineta noteikumu Nr.468 29.5.apakšpunktā noteikts, ka vadītājam ir aizliegts pārvadāt pasažierus, ja nav noslēgts darba līgums ar pārvadātāju [..].

Tādējādi no minētajām tiesību normām kopumā izriet, ka tieši darba devēja (pārvadātāja) pienākums ir gādāt un ievērot darba līgumisko attiecību noformēšanu ar taksometru vadītājiem Darba likumā noteiktajā kārtībā.

Ar lietas materiāliem ir pierādīts un to neapstrīd Sūdzības iesniedzēja, ka Transportlīdzekļa (taksometra) likumīgā turētāja ir SIA /Nosaukums A/, kurai izsniegta Licence pasažieru pārvadāšanai ar vieglajiem taksometriem.

Ar lietas materiāliem kopumā (dienesta ziņojumi, apskates protokols, fotoattēli, izdrukas no reģistriem) ir pilnībā pierādīts, ka lietā apskatāmais Transportlīdzeklis (taksometrs) tika izmantots pasažieru pārvadāšanai un to veica taksometra vadītājs /pers. B/, kurš policijas darbiniekam uzrādīja taksometra dokumentus un SIA /Nosaukums A/ izniegto pasažieru pārvadāšanas licenci.

Kaut arī Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Transportlīdzeklis (taksometrs) tika nodots SIA /Nosaukums A/ darbiniekam /pers. D/, bet /pers. B/ nav un nekad nav bijis nodarbināts SIA /Nosaukums A/, tomēr lietā iegūtie pierādījumi pamato, ka /pers. B/ vadīja lietā apskatāmo taksometru un veica pasažieru pārvadāšanu (darbu) Sūdzības iesniedzējas interesēs, proti, /pers. B/ izmantoja Sūdzības iesniedzējai likumīgā valdījumā esošu Transportlīdzekli, tā dokumentāciju un ar to veica pasažieru pārvadājumus.

Sūdzības iesniedzējas norāde par iespējamību nodot taksometru citai personai ir maz ticama, jo no lietā iegūtajiem pierādījumiem (policijas darbinieku ziņojumi, apskates protokols, fotoattēli) secināms, ka /pers. B/ darbības policijas darbinieku pārbaudes laikā liecina, ka viņš ir lietā apskatāmā taksometra vadītājs – tieši viņš vadīja taksometru, veica pasažieru pārvadāšanu, uzrādīja ar to saistīto dokumentāciju, sniedza paskaidrojumu policijas darbiniekiem.

Lietā iegūtie pierādījumi nerada šaubas par tajos fiksēto ziņu patiesumu un atbilstību faktiskajiem apstākļiem.

No policijas darbinieku ziņojumiem izriet, ka notikuma vietā nekādas norādes par iespējamu patvaļīgu taksometra nodošanu citai personai netika konstatētas. Policijas darbinieka V.Cera ziņojumā norādīts, ka /pers. B/ norādīja, ka darba līgums viņam nav jāvadā līdzi.

Minētās ziņas kopumā ar lietas materiāliem apliecina, ka starp Sūdzības iesniedzēju un /pers. B/ laikā, kad viņš vadīja taksometru un veica pasažieru pārvadājumus, pastāvēja darba tiesiskās attiecības, bet rakstveida darba līgums nebija noslēgts.

Atbilstoši Darba likuma 40.panta sestajai daļai tieši darba devējam ir pienākums gādāt par rakstveida darba līguma noslēgšanu. Šī norma izslēdz tādu apstākļu iespējamību vai atsauci uz tiem, kas pieļautu nodarbinātību bez rakstveida darba līguma noslēgšanas.

Tādējādi sūdzības iesniedzējai kā darba devējam vajadzēja un tā varēja nodrošināt kontrolētu darba vidi, izslēdzot iespēju/pieļaujamību taksometra nodošanu citai personai bez darba devēja (Sūdzības iesniedzējas) ziņas.

Atbilstoši judikatūrai, juridiskās personas vaina nosakāma, ņemot vērā divus nosacījumus, proti, pirmkārt, vai juridiskajai personai bija iespēja nodrošināt noteikumu (darba kārtības) ievērošanu un, otrkārt, vai juridiskā persona veica nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to ievērošanu *(skat. Augstākās tiesas 2008.gada 15.maija spriedumu lietā Nr.SKA-0019/2009, Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 5.aprīļa spriedums lietā Nr.143/AA43-0539-13/9, pieejams www.tiesas.lv).*

No lietas materiāliem izriet, ka darbs tika veikts Sūdzības iesniedzējas labā, un tādi apstākļi kā /pers. B/ darba vides pārzināšanā, pasažieru pārvadājumu (pakalpojumu) izpilde Sūdzības iesniedzējas (pārvadātāja) interesēs, izmantojot tā taksometru un dokumentāciju (Licence), apliecina, ka persona ir bijusi nodarbināta un zinājusi darba pienākumus.

Līdz ar to Sūdzības iesniedzējai atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 3.punktam un likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 13.panta otrajai daļai, Ministru kabineta noteikumu Nr.827 8.1.apakšpunktam bija jāreģistrē darba ņēmējs Valsts ieņēmumu dienestā, iesniedzot ziņas ne vēlāk kā vienu dienu, pirms persona uzsāk darbu, ja ziņas tiek sniegtas papīra formā, vai ne vēlāk kā vienu stundu, pirms persona uzsāk darbu, ja ziņas tiek sniegtas elektroniski elektroniskajā deklarēšanas sistēmā.

Sūdzības iesniedzēja šīs ziņas nebija iesniegusi un tās neiesniedza arī līdz lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības pieņemšanai.

Tādējādi secināms, ka Sūdzības iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.^{8} panta septītajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, nosakot sodu, tiek vērtēts gan pārkāpuma raksturs, gan pārkāpēja personība un atbildību ietekmējošie apstākļi.

Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 159.^{8} panta septītajā daļā paredzētu pārkāpumu juridiskajai personai uzliek naudas sodu no trīssimt piecdesmit līdz septiņtūkstoš simt *euro*.

Sūdzības iesniedzējai par lietā konstatēto pārkāpumu ir uzlikts minimālais sods.

Iestāde ir izvērtējusi soda uzlikšanas kritērijus atbilstoši administratīvā soda mērķim.

Pārkāpums ir saistīts ar personas nodarbināšanu bez rakstveida līguma un ziņu nesniegšanu Valsts ieņēmumu dienestā par darba ņēmēju, kas uzsācis darbu.

Nodarbinot personas bez rakstveida darba līguma, šīs personas zaudē juridisku aizsardzību, jo rakstveida darba līgums pēc savas būtības ir juridisko garantiju (sociālo, atpūtas un citu) nesējs. Tādējādi pārkāpumu nevar vērtēt kā maznozīmīgu.

Ņemot vērā pārkāpuma raksturu, izdarīšanas apstākļus un pārkāpēju raksturojošās ziņas, tostarp to, ka SIA /Nosaukums A/ ir komercsabiedrība, kas sniedz taksometru pakalpojumus, nodarbinot darba ņēmējus, tad uzliktais naudas sods minimālā apmērā ir vērtējams kā taisnīgs, samērīgs un atbilstošs normatīvo aktu regulējumam.

Sods atbilst tā uzlikšanas mērķim, jo pilda gan sodošu funkciju, gan preventīvu fukciju, lai Sūdzības iesniedzēja turpmāk nepieļautu šādus pārkāpumus.

Ministru kabineta noteikumu Nr.827 8.1.apakšpunktā ietvertā tiesību norma ir vērts uz to, lai nepieļautu personu nodarbināšanu bez darba attiecību tiesiskas nodibināšanas (reģistrēšanas) un nodrošinātu darba ņēmēju un darba devēju attiecību likumību.

Tādējādi pārkāpuma apstākļi nevar tikt vērtēti kā nebūtiski, lai Sūdzības iesniedzēju atbrīvotu no administratīvās atbildības.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13} pantu,

nosprieda

Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2015.gada 12.novembra lēmumu Nr./numurs/(2015.gada 9.jūlija lēmums Nr./numurs/par saukšanu pie administratīvās atbildības) atstāt negrozītu, bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu paziņot sūdzības iesniedzējam un iestādei, kuras lēmums ir pārsūdzēts.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams 2016.gada 19.augustā.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnese S.Groza